

Добрич, Великденъ 1932 год

Единъ брой 3 лев

НОВО ЕДИНСТВО

„Novo Edinstvo“

Независимъ информационенъ ежедневику
cotidian independent de informațiune

Редакция и Администрация ул. „Пр. Елисавета“ 9

Отговоренъ ред. Д. И. ДРАГАНОВЪ

— Уредна редакционенъ комитетъ —

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА ГОДИНА . . . 400 лев
6 МЕСЕЦИ . . . 200 .
ЗА СТРАНСТВО . . . 800 .

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Тая година редакцията на „Ново Единство“ по-реша възкресение господъ съ една тягостна грижа: възроутното спиране на вестника по липса на парични средства.

Испитавме всички възможности, употребихме всички усилия, но всичко бѣ безплодно.

Едната стопанска и икономическа криза ни хвърля въ дефицитъ, който непрекъснато расте и ни заставя да въртимъ на печатниците и на хартиепродавца. Въпреки стоицизма на редакцията около „Ново Единство“, въпреки тяхната неколебима воля да продължатъ напредъ, обржати непрекъснато се свива нашето свѣтло знаме „Ново Единство“ — ще сведи до едно не поразено, а потиснато отъ липса на доходи.

Никога, може би, ще разкажемъ за всички пречки, които пречатъ на работата обграждащи по-малкото пята ни, ще поговоримъ хилядитъ трудности, които сме преодолѣли, ще възкресимъ цената на работата, които пренасяни на изваждане на бѣлтъ на тая малкъ чети-

ри страниченъ листъ, който носи съ достоинство свѣтлото име „Ново Единство“.

И тогава, може би, ще изпъкне въ тъмната сѣнка на проклятието страшното влодеяние на тия, които сж могли да ни помогнатъ, но спокойно като Пилата си измиха ръцетъ.

Сме предъ Великденъ. Камбанията звънъ отново ще възвести възкресението на Сина Человѣчески, който чрезъ страдание и саможертва създаде свѣтлото християнско учение. И отъ тогава примѣрътъ му служи като единъ великъ символъ за всички борещи се за правда.

Разпънаха Христа на мъченическия кръстъ, но съ това възкресиха за вѣчни времена дѣлото му.

И ако намъ е сждено да увиснемъ точно на Великденъ на мъченическия кръстъ, то нека се знае, че „Ново Единство“ ще възкръсне въ сърцата на добруджанските българи и ще живѣе въ свѣтлия споменъ за единъ напълно и съ достоинство изпълненъ дѣлъ.

Хр. П. Канитановъ

Studentimea...

Sub melancolică sonoritate a clopotelor bisericesti, din nou Cel răstignit va învia!

... Acel ce sub greutatea credinței — inspirată de sobrietatea puscnicilor asceți — a suit dealul Golgotei și a murit sub biciuri și bețivă bucurie, a poroșului ce l'a condamnat și răstignit.

Iată o zi spectaculoasă, de fast mistic și bucurie, o tradiție religioasă a cărei origină se confunda în negura vremurilor ultate.

— Iată-l însă, pe Fiul Divin neuitat!

Dar uitat-am oare noi, pe fii noștri, răstigniți moralmente pe răscrucea drumurilor spirituale ale vieții lor martirice?

Pe acești fii — învidiați de cei mulți — hărăziți de crudă realitate a împrejurărilor, care fac din viața lor studentească, un lanț de suferinți nemângălate, de nevoi și lipsuri nesatisfăcute, de dorinți entuziasmate și calde.

— Acești apotoli ai științei, a vitei și religiilor noi, sunt demni — ca Acel Hristos răstignit — de fapte mărețe și sacrificii pentru un crez!

Dece atunci, pe ei ti uitați? Otrand

ПРОТИВЪ УБИЙСТВАТА НА БЕСАРАБСКАТА ГРАНИЦА

Женева 29—Дружеството на украинските журналисти и писатели отъ странство, сж отпразнило до Секретарията на Обществото на народитъ единъ общоенъ мемориумъ-протестъ, противъ извършенитъ убийства край рѣката Днепъръ.

воля за спасението на човѣчеството.

„Христосъ възкресе!“ — тихо произнася нѣкой, дойде свѣтлая часъ, останалъ като велико назидание на човѣчеството. Нека радостъ обладае сърцата ви! Обърнете погледъ назадъ и вижте що сочи ви мощенъ зовъ на Христа!

Тихо, вълшебно се носи хоръ пѣящъ химна на възкресението Христово.

— Вслушайте се въ благитъ и свети слова, — въ слова та на нашия Спасителъ, който доказа, че най-великата истина е любовта къмъ близкия и обладанъ отъ нея правѣше, що то само присъствието Му да донася спокойствие на измъченитъ, забравя на страданията. Съ мощенъ гласъ, Той учеше да се вслуша всѣки въ гласа любовта, оставяйки за вѣченъ примѣръ Своего разпятие, примѣръ, който мнозина, уви, сж пренебрѣгнали вслушвайки се само въ гласа на властующия днесъ егоизъмъ.

Малко безгрижие!

Да упомене Господъ Богъ: — за единъ килограмъ козонаци 4 лей марки! Впрочемъ, въ случая нищо не губимъ; и безъ това пари за тия съблазнителни деликатеси, нѣмаме. Друго тревожи готвачитъ се правотѣри да отпразднуватъ свѣтлия денъ: — червениятъ яйца щѣли да бждатъ забранени!

Стига сме си чукали празникъта глави — веднажъ на година-та ще се чукаме съ бѣли яйца и пакъ ще възкръсне Христосъ.

Нѣма яйца? Не е вѣрно. Намираме се въ най-богатата яйценосна година, намираме се въ единъ периодъ, въ едно време, когато човѣкъ е станалъ толкова чудновато животно, що то всичко излюбва. Въ селата подъ воловетъ намиратъ телета. Въ градоветъ се излюпватъ крокодилски яйца... За Великденъ!

Чудотворна година. И Исусъ ще възкръсне. Дано тоя пѣтъ възкръснемъ и ние!

ВЕЛИКДЕНЪ

Тази година, многогострадалото човѣчество ще празнува Възкресение Христово на първия денъ на пролѣтъта, 1 Май, въ деня на ликуващата природа, на труда.

Жестоката сждба, повелята на времената, волно равнолага съ радоститъ и неволитъ на човѣка. Две велики дати се сливатъ, да речемъ съпадение и да се поклонимъ!

Христосъ ще възкръсне въ сжция денъ, когато и първиятъ протѣгентъ лѣхъ ще погали развиващата се пжпка, която ще разтвори листца за повече въздухъ, за повече топлина, за повече свѣтлина. Камбанитъ ще възвестятъ за възкресението на Богочовѣка и въ сжщото време ще възнасятъ химна на възраждащата пролѣтъ, която ще оживотвори и ще тласне новия животъ къмъ нови хоризонти, свѣтло бждеще къмъ слънцето...

Великденъ — действително, колко е великъ тоя денъ! Великъ е по мисль и по съдържание! Толкова великъ, колкото сж велики и страданията и мжкитъ на човѣчеството отъ Рождението до възкресението, днесъ следъ 1932 години, на Спасителя!

И следъ двадесетъ столѣтия отъ тогава, Христосъ пакъ възкръсва срѣдъ мжкитъ и страданията, срѣдъ лишенията и сълвитъ на сжщото жадуващо човѣчество за свѣтли бжднини, както и днесъ!...

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Годината, когато е възкръсналъ Исусъ Христосъ е била една отъ най-тежкитъ, най-беднитъ и най-нещастни години. Имало е незапомненъ гладъ, моръ и неописуема беднотия. Народътъ отчаянъ наущалъ своитъ селища. Разбойници върлували въ цѣлата страна и животътъ билъ несигуренъ и непоносимъ. Гладнитъ и ограбнитъ, които се тѣлпели предъ храмоветъ и домоветъ на управителитъ, бивали раз-

гонвани съ бичъ и оржия. Стенитъ на свѣщения градъ се оказали тѣсни за тѣлпитъ пришелци отъ всички краища на страната. Малкото хлѣбъ и устроенитъ зрелища далечъ не задоволявали искането на гладния народъ. Тѣлпитъ се увеличавали, залѣли улицитъ, готови да погълнатъ цѣлия градъ. Това било въ навечерието на четиридесетия денъ отъ Пасхата — първиятъ походъ на гладнитъ... Но ето, че срѣдъ бушуващата като бурно море тѣпла се разнесалъ силенъ гласъ: — „Разпжнатиятъ между двамата разбойници възкръсналъ!“

— Възкръсналъ!...

И тръгналъ народътъ къмъ Голгота, къмъ любното мѣсто, кждето силнитъ, вмѣсто да дадатъ хлѣбъ, устройвали зрелища на гладнитъ — да се радватъ, да не роптаятъ. И като обезумѣлъ бѣгалъ народътъ, катерилъ се по скалитъ, пѣплелъ, къмъ онова мѣсто, кждето се издигали тритъ кръста и отъ кждето недавна ревѣтъ на сжщия тоя гладенъ народъ оглушавалъ околността съ безумна радостъ.

1932 години отъ тогава.

Жеѣмъ въ сжща такава тежка, бедна и нещастна година. Нищета и мизерия царятъ въ душитъ. Духътъ е сломенъ, слънцето на радостта по хубавия топълъ денъ отдавна залѣзе. Мракъ е навредъ, тъмно е въ душитъ. Животътъ гасне въ мърщина, младостъ чернѣе... И камбанията звънъ скъпашъ не е тоя, който кани къмъ смирение и покаяние. И той отеква въ ношъта като сподавенъ стонъ на клета душа, като наранено сърдце, що сълзи кървава капъ!...

А народътъ мълви, шепне и повтаря:

— Христосъ възкресе!

И тая мѣла се носи отъ уста на уста, носи се далечъ, много далечъ, кждето друго ехо я поглѣща, предава я още по-далечъ, и ние чуваме.

— Възкръснатъ — ще страданията и мжкитъ, възкръснѣе самъ човѣкъ! Ще бжде денъ!

Я. Калиакрежски

ПРЪ ЕЛ. ХРИСТОВА—МОМОВА

Христосъ възкресе!

Розовитъ отблѣски отъ по-длинитъ лъчи на заходящото слънце догарятъ още на хоризонта. Бавно се спуска сумрака, обвивайки всички околни предмети съ неопредѣленитъ свои отенѣци. Въ тоя сѣтъ прекрасенъ съ замираща своя пѣсенъ часъ, настѣпва спокойствието за измориенъ души, измъчени отъ дневния трудъ. Шума на деня затѣхва постепенно, подобно стихващитъ бури въ морето. Подумрака се съгъства все повече, откривайки пжтя на звездитъ.

Дочува се далечния камбаненъ звънъ, възвестяващъ на сплващия часъ на възкресението Христово. Тържествено се носи той надъ бедната земя, изпѣващъ душитъ съ нѣмаво благоговение и таенъ трепетъ. Като далечно възпомяване на нѣщо възторжено се лѣе тоя звънъ и увлича мисльта въ небесния звезденъ миръ, въ забравя на житейскитъ вълнения, интригитъ, шумнитъ часове, страститъ и неадекватитъ, тѣй далечни тамъ, както ва насъ летящитъ въ буенъ бѣгъ, по небосвода облаци...

Изпѣва той душата съ спомена, отнѣсайки я въ китната

градина на миналото и бавно отминаватъ презъ паметъта днитъ презъ него — дни, години на чистата и искрена радостъ на неразклатената вѣра, дни презъ които горещата молитва отнимаше тежестта и болката, дни, които само камбанията звънъ сега възвръща въ тоя свѣтълъ часъ, увличайки ни въ оня религиозенъ миръ, въ който витае блѣдия и красивъ образъ на нашия Спасителъ.

Само настѣпващия часъ на възкресението Христово може да отдалечи поне за моментъ мисльта на земното и тия що подслаждатъ живота си съ всичко дѣлнично, забравяйки словата — любете другъ друга — на единствения нашъ учителъ, Тоя, който цѣрѣше болестта на прокажения, възвръщаше свѣтлината на слепеца, сочеше щастие на тия, които живѣятъ само за наслада.

Далечния звънъ стихва и предъ погледа впитъ въ небесния миръ, въображението рисува мжкителната картина на разпятието, а въ полумрака смѣтно разпознава той образа на небесния Учителъ, увенчанъ съ трънения венецъ, опръсканъ съ кръвта, която Той даде като вѣченъ сим-

ЧУДОВИЩЕТО СЪ ДВЕТА ГЛАВИ

Известният експонент на ултра-шовинистичния тукъ, Кола Чумети, е написал цяла статия за ромно-българското сближение, което той нарича „чудовище с две глави“. Това чудовище се е родило в търбуха на ромно-българското политическо сближение.

„Не сме против мира и приятелството, особено с България — пише Чумети. Защото ние с м е ограбени и убивани в Кадрилатера“...

Колко е сладкодумен! По-найтъкчето четем:

„Бихме се зарадвали и ние, ако се научим, че в първата точка за реализирането на ромно-българското сближение се установи следното: смяна на населението. Колкото време, обаче, българите съществуват в Ромъния и ромъните в България, тях

нитъ претенции постоянно се бъркат в работи на една и друга държава, фактът, който не може да бъде носител на мир и приятелство. Така че, ромно-българското дружество, в настоящата форма, не е нищо друго освен чудовище с две глави“.

Считаме за излишно да възразяваме. Генитът Чумети, чисто и просто, предлага да се постигнат към смяна на населението. Само след това можело да има мир и приятелство с България. Добре, че Чумети вчера дойде в Ромъния да дава акъл на ромънските политици и да разправя какъ можело да се постигне едно сближение между двете съседки, каквото с въкове преди ги е свързвало и без умуванията на философи като Чумети.

РОМЪНСКИТЕ ЧЕРКВИ ВЪ АЛБАНИЯ

Най-цивилизованата балканска държава

Столичните вестници публикуват следното съобщение от Тирана с дата 25 април н. г.:

„Албанското правителство и православния митрополит на Албания, дали разрешението, че в църквата „св. Никола“ от Елбасан, която се намира в ромънския квартал на града, за напред божествена служба да се извършва на ромънски език. Тази църква била ромънска до 1927 год. Тогава тя била албанизирана на сила.“

Възвръщайки сега ромънския култ на тая църква, албанското правителство върши един справедлив акт. Така че, сега в Албания се намират следните черкви, в които се служи на ромънски език: в Гурга, Сипека, Пласа, Лунка, Нича, Грабово и в Елбасан“.

От горното следва, че в новата албанска държава, още с нездраво закрепнал организъм, малцинствата се радват на широка свобода —

учат и се молят на роден език. А в старите балк. държави, нека да ги наречем модерни, с история — Сърбия, Гърция и др., които имат много повече хиляди малцинства, не съществуват нито малцинствени училища, нито черкви. При това, в тия последни има закон за покровителстване на малцинствата! А в Албания такъв префинен и парфюмиран закон нима, но има свобода.

ВЪЗСТАНИЕТО ВЪ МАНДЖУРИЯ

НОВИ ЯПОНСКИ ВОЙСКИ ВЪ МАНДЖУРИЯ

Съобщават от Харбин, че цяла източна Манджурия възстала против правителството. Японските войски предприели голяма боева дейност, но на всякъде срещали енергична съпротива. Три нови японски бригади били стоварени в Манджурия. Числото на възстаниците се изчислявало на 20.000 души.

СВЪТОВНОТО ЗЕМЕДЕЛСКО ПОЛОЖЕНИЕ

ЗАСЪТТА ПЛОЩ

Международният земеделски институт в Рамъ, публикува интересни данни за свътвното земеделско положение, от които приблизително можем да преценим напредъка в тоя отрасъл от първа необходимост за цял свят.

Ценитъ на зърненитъ храни в свътвния пазар не зависят от сведенията, които имаме за предстоящата реколта, а и от тия за бъдещето. За последното не може да се говори с положителност, защото трябва да имаме предвид метеорологическите условия. Нанесенитъ по долучифри представляват 75-80% от свътвното производство на земеделските страни и съизвлечени от даннитъ на засътта площ. Днес има следното засът пространство с зимна култура: Европа (без Русия) 21.754 хил. хект.; Северна Америка 15.864; Азия

14.188; Северна Африка 2.322; Русия 13.086.

През 1930 г. е имало: Европа (без Русия) 21.386; Северна Америка 17.376; Азия 13.020; северна Африка 2.026; Русия 11.720. Тия цифри обаче още не са положителни и се очаква потвърждение от отдалените страни.

Голямо спадане в ценитъ на земеделските произведения не е отбелязано, фактът който се дължи (предполага се) на неблагоприятните климатически условия в Русия, Индия, Канада и Съединените щати. За забелязване е ограничението да се събръжъ, с цел да се засили търсенето на зимницата.

Изгледитъ за повишение на ценитъ, каквито имаше в края на миналата година, не дадох желаните резултати. Днес в свътвните пазари има по-голяма надежда.

СМЪЩНАТА СТРАНА НА ПОЛИТИКАТА

на правителствата
ВИНОВНИ НЪМА

Всички заинтересовани правителства или зле сж информирани по дадени събития от общ характер, или умишлено ги укриват или се преструват, че нищо не знаят.

Шумътъ подигнатъ от ромънския печат по убийствата на бесарабската граница, намъри отзвукъ в цялата европейска и американска преса. Свътският официоз „Известия“ не закъснѣ да отговори. Този отговоръ бѣше като отговора на всѣко едно правителство, каквото обикновено и официално се даватъ: не е вѣрно (!) убийствата сж дѣло на чужди агенти (!), субверсивна пропаганда (!) и пр.

Тази трагедия съ удивителнитъ въскоси е известна само на малцинствата. Нима в Сърбия има малцинства?! Сръбското правителство, колко пъти и какъвъ официаленъ отговоръ даде за кървавитъ изтѣпления на кървавата българо-сръбска граница? Убити-

тъ — жени, деца и старци — бѣха опасни комити, а пандуринтъ, прави сръбинъ!

Свѣтското правителство въ случая, се задоволи съ сжщия отговоръ — по кройката на балканскитъ държави. Виновини нѣма! Но убити, ранени и подгонени отъ бащинитъ огнища има съ хиляди Тѣхнитъ гробове свидетелствуватъ за начина по който правителствата сж свикнали да отговарятъ.

МЕЖДУНАРОДНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТРУДА

Женева 29. — Международната конференция на труда е одобрила докладитъ на комисията, натоварена съ проучването на представенитъ доклади отъ правителствата относно прилагането на ратифициранитъ конвенции.

ТЕЛЕГРАМА

Елате, влезнете
Въ Пачевъ погледнете
Какъ съ вкусъ се налива
Бирата пѣнива.
Студена се точе
Като отъ поточе,
Жълта — кехлибара
И лига на пара.
Весело посрѣща
Празника и съ леща.
Вина все отбрани,
Бѣли отъ Драганъ
И още червено
Хубаво студено.
Пиешъ и се питашъ,
Зехтинъ ли наливашъ
Гърлото се маже,
Разкошно се блаже.
Има и коняци
И доста ортаци,
На ливари сладки
Що женитъ гладки
Пиятъ и се смѣятъ
И за още блѣятъ.
Цуйка отъ Валени
Съ съ бѣчи голѣми,
Пристигна ни нощъ
Използвайте вѣй днесъ;
Утре вече нѣма
Плячка тукъ голѣма
Има и прикуска
Вкусна тукъ закуска.
Ревниви кюфлета
И тлѣсти шишчета,
Днешка прѣсѣта,
Кнѣс е донесенъ,
Пържени петлета
И малко прасета,
А хайверитъ чуденъ
Съ масленикъ прибуленъ
До малката риба
Безъ бира не бива.
Ресторантъ „Елита“
За вкусъ се не пита.
Готвятъ се ястета
Вкусни и мезета
Красавици гладки
Кисели все градски
Въ търкала търкалятъ
Въ масло се върдальотъ.
Чудната ни рѣпа
Все къмъ цуйка жапа.
Пачевъ посетете
Въ локала се уѣрете.

И. М.

179

10-10

Важно за земеделци

Съобщавамъ за знание, че имамъ 300 хектара за ПАШУНАТЪ, находящи се въ селото КУЮДЖУКЪ, съ вода въ самото мѣсто чешми и извори. Желаящитъ да се отнесамъ до МИНКО СТОЯНОВЪ самото с. Куюджукъ община Баладжа.

КЖСНА РАДОСТЪ

Едно малко момченце съ загрижено лице, блѣдо и настрѣхнато отъ пролѣтната хладина, бавно излѣзе отъ училищната врата, плахо се озѣрна, като че ли търсѣше нѣкого, и се заплѣти къмъ дома си.

Въ къщи не намери никого. Знаеше къде е ключа, отключи и влѣзе. Въ единствената стая, където живѣеше тричленното семейство, обстановката бѣше крайно бѣдна. Иванчо прекрачи прага и остави вратата отворена — той бѣше намръщенъ, сърдитъ и недоволенъ. Както когато се смѣваше, така когато се и намръщаше, по странитъ му се образуваха две малки трапчинки, които сѣкашъ предаваха на мургавото му лице по-наивенъ видъ. Имаше рѣдка руса коса, темену: о сичи очи и малки у-

ста, които при най-малкия намекъ, готови бѣха да се намръщатъ и да лѣятъ сълзи.

Иванчо постоя малко, захленчи и заплака — отначало мълкомъ, а после съ гласъ. Иванчо плачеше, защото тѣга свиваше сърдцето му — тѣга на дете предъ настѣпващъ празникъ, който носи богати дарове, носи веселие и радостъ. Великденъ! Ей на, тоя денъ единствено то ще бѣде съ сжщитъ закрѣпени дрехи, съ сжщитъ продрани обувки, съ сжщия голѣмъ каскетъ, преправени лани отъ бѣщиня... Но Иванчо бѣ умно дете. Той знаеше, че баща му е безъ работа, майка му работи чужда работа, знаеше че нѣматъ и искаше да не плаче, да задържи сълзитъ си, но желанието, детското „искамъ“, нѣ-

какъ страшно бушуваха въ измъченото му сърдце и извикваше още повече сълзи на очитъ му.

— Една нсва рубашка да може...

Мръкна се. То слушаше утешителнитъ думи на добрата си майка, чувствуваше по лицето си грубитъ ѣ длани, попуканитъ прѣсти, които нѣжно го галѣха.

— Не мамо, нѣма да плача! Но спиратъ ли се рукални сълзи, които се откъсватъ отъ наранено сърдце?

То се наклони въ скуга на майка си и хлѣмчейки заспа. Малката лампа слабо освѣтаваше стаята. Вратата се отвори и влѣзе бащата; едъръ, високъ, съ широки плещи, съ отпуснати ръце. Съ прѣсия въздъхъ, който нахлу въ стаята, почувствува се мирисътъ на винени пари. Той бѣше пиян...

На другия денъ Иванчо се радваше на ново купения дол-

нокачественъ платъ за дрехи. Метнатъ на колѣнѣта на майка му, платътъ изглеждаше тежъкъ, кадифѣнъ, скѣпъ и Иванчо вече си представяше облеченъ, стегнатъ — за Великденъ. Но колко е кратка радостта на детето? Сега мисълта му бѣше устремена за великденската ваканция и следъ това за празника. И още колко дни има?

Валеше дъждъ, бѣше студено. Тенежката печка отъ три дни не топѣше. Надъ нея бѣ сложенъ плата...

Една привечеръ Иванчо се върна бързо, простуденъ. Кжсно се върна и майка му. Сутринта той не стана. На обѣдъ имаше силна температура. Вечерта бѣлнуваше. Бащата гледаше отъ леглото му.

— Да повикаме лѣкаръ.

На третия денъ дойде училищния лѣкаръ. И чудното — той имъ каза, че кризата минава, нищо опасно нѣма и че

ще стане. Но погледътъ му говорѣше друго. Дойде на обѣдъ, вечерята и сетне — кжсно презъ нощта.

— Единъ отъ най-приличнитъ ученици! При тия думи на лѣкаръ, майката се радваше, но очитъ проплакваха горѣщи сълзи.

Бѣше първиятъ денъ на великденската ваканция. Надъ печката платътъ стоеше непожтнатъ.

Слънчевъ лжчъ проникна презъ прозореца и погали мъртво блѣдитъ устни на детето. Може би, той се промъкна да освѣти пътя, по който трябва да отпѣгува невинната душа на Иванчо...

Дворътъ бѣше пѣленъ съ неговии съученици. Тѣ несли цѣвѣта. Иванчо лежеше мъртавъ. Надъ главата му бѣ сложенъ новиятъ платъ, непожтнатъ. Смъртно ледена усмивка бѣ приковала устнитъ му...

Ц. Върска

ВЕЛИКДЕНЬ

Най-великият денъ измежду всички 365 дни на годината. Най-великият денъ за цялото християнство, включително и на малцинствата християни. Велик за Шова, защото Христосъ на Шоя денъ е възкръснал следъ дълги мъки и страдания. Той е билъ битъ, подирванъ, разкъсанъ и хуленъ отъ ония, които не вярвали въ Неговите слова. Мразенъ и неоправданъ отъ силните на деня Той е билъ гавра въ всички невярващи въ казанитъ отъ Него думи устата и сѣлача жертви на правдата, справедливостта и човъциката.

Той не грабни мечъ да се самозащити, нито въоръжи тѣли за самоотбрана. Понесе всичко съ усмивка на уста и каза: Прости имъ Господи, тѣ

не знаятъ какво правятъ, утѣренъ въ Шова, което проповѣда...

Великденъ—Възкресение! Довечера въ 12 часа, камбанитъ ще възвестятъ Възкресение, свещеницитъ ще подемайтъ Христосъ Възкресъ, хороейтъ ще прозвучатъ съ меланхолични църковни йпси, а богомолци, безъ разлика на етнически произходъ ще наведатъ глави...

„Наистина възкресе!“—за насъ, за всички ни... Той не прави разлика чезду хората, за Шова умръ и възкресе!

Възкресе, за да докаже силата на правдата и безсилието на потисничеството.

Великденъ!
Христосъ възкресе!

М. Цѣтковъ

Следъ лондонската конференция, пропада и конференцията въ Женева

Европейската политика на въстопяжъ

ОРЕЛЪ, РАКЪ И ЩУКА

Последнитъ вести получени отъ Женева, преобърнаха напълно европейската политическа кола, която скърцаше по пътя на мира теглена отъ орелъ, ракъ и щука. Г-нъ Тардио билъ неразположенъ и съобщилъ, че нѣма да дойде въ Женева. Американският министъръ на външнитъ работи, който бѣше отложилъ заминаването си, за да присъства въ конференцията по обезоръжението, научавайки се че г. Тардио нѣма да замине за Женева, съобщилъ, че опътува за Америка. Английскиятъ пръвъ министъръ, г-нъ Макдоналдъ напусналъ Женева и опътувалъ въ Лондонъ. Италианскиятъ министъръ г-нъ Гранди, по сѣщитъ причини, съобщилъ, че нѣма да идва въ Женева. Германскиятъ канцлеръ г. Брюнингъ, също опътувалъ отъ Женева.

Въ Женева се вѣрваше, че въ петъкъ преговоритъ върху

принципитъ по обезоръжаването ще продължатъ, дори се вѣрваше въ постигането на едно сѣмислие. Днесъ всичко пропада. Американскиятъ министъръ, г. Стимсонъ, който идваше въ Женева само съ амбицията, че председателътъ на американската делегация направилъ оптимистично изложение върху положението на Европа, а споредъ него работитъ въ Европа не били толкова усложнени, днесъ при заминаването си, колкото е предстоилъ въ Женева, констатиралъ, че въ Европа нищо не може да се направи въ каквото да е направление!

Отъ цѣлия резултатъ на всички водени преговори, срещи, съвѣщания и пр. пр. въ Женева, абсолютно нищо нѣма предъ свѣта. По силата „на работитъ“ конференцията се отлага за неопредѣлена дата.

ВАЖНИ ПОЛИТИЧЕСКИ СЪБИТИЯ ВЪ ГЕРМАНИЯ

Победата на Хитлеръ

Министерскиятъ съветъ на Райха решилъ свикването Райхстага за 9 май н. г. Въ политическиятъ кръгове владѣе пълна загриженостъ и една тягостна атмосфера. Положението на правителството Брюнингъ, при това ново съотношение съ Райхстага, е сериозно заплашено, защото становището на социал-демократитъ се слива съ тоя на центъра. Потвърждава се, че центъра е започналъ да преговаря съ прускиятъ национал-демократъ. Отъ друга страна се потвърждава, че пруското правителство решило да подаде оставката си на 24 май. Политически преговори около

съставянето на анхалтското правителство, възъ основа резултатитъ отъ изборитъ за диетата, се насочва къмъ образуването на единъ кабинетъ отъ хитлеристи.

Следъ поражението въ изборитъ за председателъ, хитлериститъ еднакво се чувствуватъ господари на положението. За забелязване е, че днесъ Хитлеръ представява по-голъма и по-мощна сила въ политиката на външния политически свѣтъ, който внимателно следи събитията въ Германия. И отъ последнитъ, до голѣма степенъ зависи пълното уравновесяване положението въ Европа.

Дейността на комисията по обезоръжението

ПЪЛЕНЪ КРАХЪ НА КОНФЕРЕНЦИЯТА
(Специална кореспонденция на в. „Н. Единство“)
Женева, април 932 год.

Предполѣтното слънце и днесъ се показа презъ алпийскитъ върхове, тъй както всѣки пролѣтенъ слънчевъ денъ. Върховетъ простиратъ дългитъ си сѣнки и дълго държатъ безъ свѣтлина жаднитъ за слънчевъ лъчъ дървеса. Женевското езеро е тихо, само сутрешниятъ тѣнъкъ вѣтречъ подухва отъ време на време и образува малки вълнички, които игриво се гонятъ една следъ друга и безшумно достигатъ до залесѣниятъ брѣгъ.

Градътъ има сѣщиятъ всѣкидневенъ видъ. Всѣки бърза да пристигне на време на работата си за да изкара на сѣщиятъ, който, както на всѣкъде така и тукъ, среща сѣщитъ трудности въ това направление.

Обществено мнение е въ напрегнатостъ и въ 9 часа улицитъ около палата, кдето заседаватъ комисията по обезоръжението сѣ почти препълнени.

Изъ града се носи слухъ, че г-нъ Тардио се разболѣлъ и че конференцията не ще може да продължи работата си. Журналиститъ, отъ всички краища на свѣта се спущатъ срещу всѣки зададенъ автомобилъ отъ нѣкоя улица, но отъ никого нищо не се съобщава. Часътъ е 10, заседанието се открива.

Пръвъ взема думата италианскиятъ делегатъ. Говори за морското обезоръжение. Настоява да се взематъ подъ внимание предложението на всички държави. Полскиятъ делегатъ настоява на сѣщото, като прави бележка, че за това обезоръжаване е нужна една международна сила, която да е въ състояние да задължи всички държави да изпълняватъ решенията на конференцията. Искане интернационализирането на гражданата авиация. Германскиятъ делегатъ представи една проекторезолюция въ която се посочва, че не може да се приеме абсолютно никаква военна въздушна акция, безъ да влезе въ посоченитъ три категории отъ общата комисия.

Следъ това комисията по въздухоплаването избра комисия въ малкъ кръгъ, която да приготви основи за разискване на бъдещето заседание.

Презъ това време, когато експертитъ се занимаваха съ проучаването на положението за класиране на въоръжението, тукъ намиращитъ се общественици правѣха свѣждания за да улеснятъ работата на комисията и експертитъ. Макдоналдъ, Брюнингъ и Стимсонъ сѣ въ постоянни връзки. Тѣ държатъ въ течение на работитъ и Гранди, който се очаква да пристигне отъ Римъ въ Женева всѣки моментъ. Бонкуръ има продължителна среща съ Макдоналдъ, за да разгледатъ различие въ гледищата между Германия и Франция по обезоръжението. Следъ обѣдъ Стимсонъ има среща съ Бенешъ, Залески и Апони.

Като молния се разнесе вѣстията, както между делегатитъ, така и между цѣлото Женевско обществено мнение, внезапното заболяване на френскиятъ шефъ на кабинета, Тардио. Въ момента, когато на, преживяното бѣ стигнало своитъ върхове и се очакваха небивали резултати отъ конференцията по обезоръжаването, Тардио се разболѣ и конференцията не може да продължи своята работа.

Сега като зазѣрвамъ конреспонденцията си ми се донесе, че делегатитъ на всички държави се готвятъ за пѣтъ.

Предполага се, че следъ оздравяването на Тардио, конференцията ще продължи своята работа въ Лозана. Това сѣ само слухове на които не се дава официаленъ характеръ.

Каквото и да се говори, конференцията по обезоръжаването претърпѣ единъ крахъ, който едва ли се очакваше отъ нѣкои обществени среди.

Зароб.

Първитъ неприятности

НА ПОЛЕТО

Спорътъ по нивитъ отново на сцената

Всѣка година, съ настѣпването на пролѣтътъ, при започването на полската работа, започватъ неприятноститъ между колонисти и мѣстни жители за нивитъ. Тоя споръ, така ако може да се нарече, днесъ при тия мизерни и непоносими условия за селското население, би трѣбвало да изчезне веднажъ за винаги.

Това обаче напълно зависи отъ отговорнитъ фактори. Защото днесъ крайно обеднѣлитъ селянитъ сѣ мъки и едва смогва да изоре и засѣе нѣколко бразди.

Завчера при мѣстниятъ Земедѣлски консилиератъ се представили около 20 души селяни отъ с. Сарж-неби, калакренски окръгъ и представили следната тѣжба:

„Колониститъ отъ горното село изорали нивитъ на мѣстнитъ жители, находящи се о-

коло селото. Колониститъ имали свои ниви, но повечето дали подъ наемъ и несправедливо искали да обсебятъ тия на селянитъ“.

Селянитъ разправятъ, че г. консилиерътъ обещалъ да вземе бързи мѣрки, като отправилъ молба до г. префекта: да се разследва случая и да се накажатъ строго виновнитъ като назидаение на други, тъй като сега се регистриралъ първиятъ случай.

Действително, отъ сега трѣбва да се взематъ ефикасни мѣрки и отъ сега трѣбва да се предотврати всѣко начало на своеволие, за да не се повтарятъ миналитъ инциденти, които така скъпо костватъ на селянитъ.

ПЛАТИ СИ АБОНАМЕНТА!

50 ГОДИНИ ОТЪ СМЪРТЬТА НА ДАРВИНА

Настоящата година е богата съ дати, които се празнуватъ въ честъ на гениитъ, които преди 50, 100 и 200 години свършили земния си животъ, оставяйки безсмъртнитъ си творения на поколенията. Така, тази година цѣлия културенъ свѣтъ даде заслужена почитъ на Вашингтонъ, Гюте, Кохъ и др.

На 18 априлъ се изпълниха 50 години отъ смъртта на другъ единъ гений — Карлъ Дарвинъ. Може би неговото име е най-разпространеното въ свѣта. „Защото Дарвинъ сложи край на суевѣрието и библейското вѣрване относно произхождението на човѣка и всички сѣществуващи догми до тогава, че човѣкъ е създаденъ отъ Бога и пр. пр., пропалнаха. Неговиятъ трудъ „Произходътъ на видоветъ“ произведе цѣла революция въ умоветъ. Учението на Дарвина прие такъвъ широкъ приемъ и се разпространи съ такава бързина, щото днесъ и последниятъ полукултуренъ човѣкъ знае, че човѣкътъ води своето начало отъ маймуната. Неговитъ книги сѣ преведени на всички езици. Дарвинизмътъ измѣсти сухата философия на теологиститъ и зае здраво мѣсто. Положителната наука е непоколебима.

На 18 априлъ културниятъ свѣтъ тържествено почете 50 годишнината на тоя великанъ.

ОКОЛО ФРАНЦУСКАТА МИСИЯ ВЪ РОМЪНИЯ

Министерството на финанситъ опровергава въ по-голъмата частъ съобщенията на вестницитъ относно французката мисия въ столицата на чело съ г. Ристъ.

Францускиятъ експерти сѣ привършили своята работа, която е отъ информативенъ характеръ за френското правителство и съвѣщателенъ характеръ за ромънското правителство, относно се до известни решения, произлизащи отъ обстоятелствата. Въ основа на тия сведения дветъ правителства ще има да разискватъ.

Предстоящи преобразувания ВЪ МИНИСТЕРСТВОТА

Въ столичнитъ политически кръгове владѣе твърдото убеждение, че първата седмица следъ Великденъ правителството ще постѣпи къмъ едно коренно преобразуване. На първо мѣсто се предполага да се намали числото на министри, на държавнитъ подсекретари, шефове на департаментитъ и пр. пр.

Ще влѣзатъ хора стоящи вънъ отъ политическия животъ и безпартийни. Коментаритъ по тоя въпросъ сѣ различни.

ЗАГУВЕНО е едно

годишно женско теличе, съ белези: дѣсното ухо рѣзано, челото бѣло, края на опашката бѣла, на косъмъ бѣлъ и червенъ

Стопанинъ:

Стоянъ Славовъ
с. Каралестъ

„Еволюция на договоритѣ“

ЕДИНЪ КОМПРОМИСЪ МЕЖДУ РЕВИЗИОНИСТИ
И АНТИРЕВИЗИОНИСТИ

Една отъ великитѣ задачи на съвременнитѣ политики и общественици безспорно е тая за правилното разрешение на трънливия въпросъ на мирнитѣ договори, които както е известно, следъ войната, преобразиха картата на Европа. На тия договори днесъ дължатъ две мощни течения — ревизионисти и антиревизионисти — които дължатъ Европа на два лагера и борбата между тѣхъ постоянно се разпалва.

Председателятъ на комисията по външнитѣ работи, при француския Сенатъ, г. Беранже, публикува една интересна статия по тоя въпросъ, която отчасти или изцѣло е възпроизведена почти въ всички вестници. Въ тая статия, г. Беранже, проучвайки положението въ Европа и съществуващитѣ конфликти, които раздѣлятъ народитѣ, казва че не е възможно нито едно разрешение до тогава, докато не се намъри едно сръдство — една обща мѣрка — която да постави въ съгласие поне за едно определено време държавитѣ, които искатъ ревизиране на мирнитѣ договори и тия отъ другата страна.

Тая трета мѣрка за омироустроенето на свѣта г. Беранже, вижда въ взаимното от-

стъпничество на тѣхѣ страни. Законитѣ, догмитѣ и договоритѣ не могатъ да бъдатъ вѣчни. Той предлага да се направи една концесия на победенитѣ държави, или да имъ се удовлетвори, ако не всичкитѣ, поне една голѣма частъ отъ тѣхнитѣ териториални искания. Да реализираме ревизирането — казва г. Беранже — но не чрезъ огънь и мечъ, както направи на времето си Бисмаркъ, но чрезъ една хуманна операция, чрезъ добро и взаимно споразумение. Така установеното споразумение между народитѣ, ще носи и хубавото име въ историята: „Еволюционна точка на договоритѣ“.

До колко е назрѣлъ тоя важенъ въпросъ, до колко той прониква въ високитѣ обществени и политически европейски кръгове, се вижда отъ статията на председателя на комисията по външнитѣ работи при француския Сенатъ, който се занимава твърде сериозно съ него.

Въпросътъ подигнатъ отъ лица произхождащи отъ сръдата на победенитѣ държави, прозвучаваше другояче, а подигнатъ отъ тия, отъ самитѣ заинтересовани — звучи другояче.

Само въ Америка 8 милиона БЕЗРАБОТНИ

Ню-Йоркъ 29. — Председателятъ на Федерацията на труда заявилъ, че числото на безработнитѣ въ Америка достигнало цифрата 8 милиона. Имало предложение и се върва, че въ Америка ще се въведе петдневна работна седмица.

Борбата за изворитѣ въ Франция е борба за кокала

Парижъ 29. — Министерството на вътрешнитѣ работи публикува статистиката на записанитѣ кандидати за предстоящитѣ законодателни избори. Имало записани 3617 кандидати за 615 мандата.

Една група хитлери нападнаха френската територия

Варшава 29. — Полскиятъ печатъ напоследъкъ се занимава съ нападениято, което група хитлери извършили въ френската територия. Предполага се, че тоя случай ще има важни послѣствия.

Спортна хроника

— На 24 т. м. се състоя редовното годишно сѣбрание на мѣстното спортно д-во „Глория“.

Презъбрано е старото управително тѣло съ малки измѣнения, съ бурни аплаудисменти.

Съставъ на управителния съветъ е следния.

Почтенъ председателъ Д-ръ Ар. Стере, председателъ; Н. Костовъ, под. председателъ Т. Янковъ, касиеръ Д. Вичевъ, секретаръ Д-ръ Любчевъ, библиотекаръ Ст. Консуловъ.

Съветници: Андрей Андреевъ, Никола Сербезовъ.

Подгласници на управителния съветъ: Радю Постоле, Тодоръ Шиваровъ, Н. Из. Димитровъ.

Контролна комисия: Марнуш Текеску, Тодоръ Петковъ, Т. Бешковъ.

Подгл. контр. комисия: Георги Кату, Д. Смоковъ, Р. Градинаровъ.

Медицински съветникъ, д-ръ Ст. Ташевъ.

Провѣзгласени сж за почетни членове съ п л н о болшинство, съгласно устава, следнитѣ господа: г-нъ Савулеску (председателятъ на окр. сѣдъ), Ненчо Касабовъ, Енчо Николовъ, д-ръ Вилевъ и И. Козмеску.

Пожелаваме на новия управителенъ съветъ ползотворна работа.

Библиотека „НОВЪ ЖИВОТЪ“ № 5

ЗАКОНА ЗА ОБЛЕКЧЕНИЕ

СЕЛСКИТѢ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Следъ 2 дни излиза отъ печатъ, съ предговоръ и уяснителни бележки отъ
Хр. П. КАПИТАНОВЪ — адвокатъ

„ВЕСТИ“

— Редакцията на вестникъ „Ново Единство“ най-искрено честити на всички свои абонати и читатели, светлитѣ празници на Възкресение Христово.

— Една делегация отъ видни общественици отъ България, на 7 май ще посети Букурещъ. Между тѣхъ отбелязваме г. г. ректорътъ на Софийския университетъ, ректора на висшата търговска Академия, председателя на Софийската търговска Камара и други.

— На 31 мартъ 1932 год. въ Букурещъ се е основала младежка секция при дружество „Братство“, въ сѣщия градъ, съ културно-благотворителни цели. Било е избрано управително тѣло съ следния съставъ: г. г. Трандафиловъ Трандо, Тодоровъ Асенъ, Василевъ Козма, Мишаковъ Благой и Спасовъ Кирилъ. Всичко относно секцията се изпраща на адресъ: Calea Calarasiilor 16, Bucuresti — за младежката секция.

— Балчишкитѣ граждани отъ „Гемиджийската махала“ изказватъ своята гореща благодарностъ къмъ кмета на гр. Балчикъ, г. Октавианъ Мошеску, който единственъ отъ всички досегашни кметове е положилъ прилежно усърдие за подигане на квартала имъ.

— Преди нѣколко дни е падналъ градъ въ следнитѣ села: Екисе, Хасъмъ-Десе, Корнакъ, Карепелитъ, Карасуларъ, Киринджий, Базауртъ и Фъндъклий. Значително сж повредени овошнитѣ дръвчета.

— Лозарскиятъ празникъ настоящата година ще се справнува въ града на първия недѣленъ денъ на м. май

— Умоляватъ се лозаритѣ собственици да изплащатъ пждарщината на явилитѣ се пждари да събиратъ определенитѣ такси. Решението е взето отъ комитетъ.

— Наскоро ще излѣзатъ отъ печатъ и ще се пуснатъ въ продажба книгитѣ „Театъръ“ и „Епиграми“ отъ Ив. Мародиевъ.

— На първиятъ денъ на възкресение Христово ще се състои футболно състезание между сп. д-ства „Венусъ“ — Каларашъ и „Глория“ — Доб-

ричъ. На втория денъ „Венусъ“ — Каларашъ и „Вихрь“ — Добричъ, а на третиятъ денъ на връщане отъ Кюстенджа въ роятно ще ни гостува варненското сп. д-во „Тича“.

— На 2 май, вториятъ денъ на възкресение Христово, въ салона на кино „Сплендидъ“ ще се състои четвъртата гражданска сказка. Ще говори г-ца Блага Александрова на тема: „Жената — творецъ; поетическиятъ откровения на Ел. Багряна и Яна Язова.“

Следва добре подготвена литературно-музикална частъ.

— Пристигна въ града ни идущъ отъ Варна българскитѣ археолози, г. Шкорпилъ, и замина за гр. Балчикъ, кадещо ще посети музея „Н. Йорго“.

Г-нъ Шкорпилъ ще разгледа намеренитѣ старинни предмети въ последно време въ Балчикъ и околността, които се съхраняватъ въ горния музей.

— Национално-либералната организация миналата недѣля свика сѣбрание въ клуба на партията. Говориха г. г. Войнеску, Ковата и Ходжа. Орайоритѣ разкритикуваха настоящия режимъ.

ПОЩА РЕДАКЦИЯТА

— Силистра Н. А. — Въ редакцията ни се получаватъ следнитѣ малцинствени вестници: „Nationaliteten Presseschau“ (на нѣмски) — Ваена; „Nation und Staat“ (на нѣмски) — Ваена; „Die Stimme der Minderheiten“ (на нѣмски, ромънски, френски и унгарски) — Лугожъ; „Kronstaedter Zeitung“ (на нѣмски) Кроншатъ; „Siebenbuergerisch Deutsche Tagblatt“ (на немски) Букурещъ; „Часъ“ (на украински) — Черновицъ; „Ellenzec“ (на унгарски) — Темешваръ; „Dile Hilar“ [на унгарски] Орадя; „Ostuedische Zeitung“ еврейски (на нѣмски) — Черновицъ; „Vikarester Tageblatt“ (на немски) — Букурещъ; „Erdelye Lapok“ (на унгарски) — Арадъ; „Gazeta Polska“ (полски) — Черновицъ, и за голѣмо съжаление само следнитѣ български вестници: „La Bulgare“ (редовно) „Борба“ (нередовно) — Пловдивъ; „Шуменски Курьеръ“ (нередовно) — Шуменъ и „Камбана“ (нередовно) — София. Получаващото е въ замѣна и лични познайни връзки.

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

ВЪПРОСЪТЪ ЗА РЕПАРАЦИИТѢ

Европейскитѣ вестници коментирайки отлагането на Женевската конференция, отдѣлятъ широко мѣсто за конференцията по репарациитѣ, която ще се състои въ Лозана. Спредъ общия критерий, Англия на никаква цена не била съгласна да се отложи и тая конференция, защото репарационниятъ въпросъ непременно трѣбвало да бѣде разрешенъ. По тоя случай английскитѣ вестници подчертаватъ извѣлението на г. Макдоналдъ, направено въ Женевъ и заплашването ако Франция и Италия не прекратятъ своитѣ морски въоръжения.

Нови възненения въ Испания

Парижъ 29. — Съобщаватъ отъ Мадридъ, че на много мѣста избухнали бунтове, следствие на които се завързали кръвопролитни битки между пазителитѣ на реда и бунтовницитѣ.

Нагодненитѣ продължаватъ

Букурещъ 29. — Почти всички низини край Дунава сж наводнени. Водата продължава да приижда. На много крайдунавски градове низкитѣ квартали сж наводнени. Загубитѣ сж голѣми.

Америка въ финансово затруднение

Съобщаватъ отъ Ню-Йоркъ: „Председателятъ Хувъръ е изтъкналъ, че отъ 1913 год до 1930 г. общитѣ разходи на Съединенитѣ щати се увеличили отъ 8 на 20 %. Общиятъ разходъ, въ сѣщия периодъ, е нарасналъ отъ 3 милиарда и 800 милиона долари, на 30 милиарда и 600 милиона долари.

Примиренето между Япония и Китай

Въпрѣки, че официалнитѣ съобщения говориха за настъпилото спокойствие въ Далечния изтокъ, сблъскванията между японци и китайци систематично се продължавали. Едва днесъ се съобщава отъ Шанхай, че между японскитѣ и китайски делегати било постигнато едно съгласие върху сключването на мира, което има следнитѣ условия: 1) Дветѣ страни прекратяватъ войскитѣ; 2) Китайскитѣ войски оставатъ въ настоящитѣ си позиции и 3) японскитѣ войски ще се оттеглятъ до края на международнитѣ концесии въ Шанхай. Оттеглянето ще става подъ надзора на една смѣсена комисия.

Така, че кръвопролитията въ Далечния изтокъ още продължаватъ.

На втория денъ на Великденъ ще се състои четвъртата гражданска беседа въ кино „Сплендидъ“

Ще реферира г-ца **БЛАГА АЛЕКСАНДРОВА** на тема: „ЖЕНАТА — ТВОРЕЦЪ ПОЕТИЧЕСКИТѢ ОТКРОВЕНИЯ НА ЕЛ. БАГРЯНА И ЯНА ЯЗОВА“

— СЛЕДВА ВОГАТА ЛИТЕРАТУРНО-МУЗИКАЛНА ЧАСТЪ —